

Dne 4. února 1964 konala se výroční členská schůze JZD. Ze zprávy předsedy s. Plaška
nutno poznamenati:

Hospodaří se na 899 ha zemědělské půdy, z toho 836 ha orá. Záhumenský si obhospodařuje
120 rodin a jejich plocha obmáší 58,80 ha zemědělské půdy z toho 42,5 ha orá.
Družstvo má celkem 192 členů, ze kterých pracuje 165, převládají ženy.

V rostlinné výrobě byla vytvořena kompletní mechanizovaná brigáda, která měla k dispo-
sici 2 traktory pásová, 12 traktorů kolových, příslušné závěsné nářadí. Na sklizeň obilovin
2 kombajny, 1 řádkováč, 1 vysokotlaký lis, 1 nízkotlaký lis, 1 silážní kombajn ruské výroby;
2 kombajny malé výroby. Na sklizeň brambor 2 vyorávače za traktor, na cukrovku 2 hydraulické
vyorávače za traktor. Pro vynášení chlévské mravy 1 nakladač, 2 vlečné vozy s mechanickým
rozmetáváním. Pak 11 páru koní.

Jarní práce nebyly včas zvládnuty, jak pro nepříznaivé počasí, tak pro nedostatečnou
přípravu mechanizačních prostředků. Potíže byly při rozdělování dílců okurek a řepy
cukrové. Doplňilo se pak na obojí. Těžkosti byly i při sklizni pice na orá 157 ha/
pro nedostatek pracovních sil.

Sklizeň obilí byla na 430 ha. Výpomoci dvou cizích kombajnů a pro příznivé počasí proběhla
sklizeň celkem dobře. V podzimních pracích byly největší potíže při sklizni brambor, kde
musely vypomoci brigády/ 7546 prac. hodin/.

Hluboká orba byla provedena úplně a to je ponějpr za 14 ročního trvání družstva.

Hektarové výnosy: pšenice 25,50 qu, jarní pšenice 25,60 qu, žito 20,20 qu, ječmen osimý
26,20 qu, jarní 21,10 qu, směšky 23.- po 1 ha.

Cukrovka 218 qu, brambory 128 qu.

Zklamala sklizeň cukrovky a okurek.

V živočišné výrobě je i veškerý dobytek ustájen v družstevních objektech. V roce
1963 postavena nová drůbežárna na 1.500 kusů a snad v příštím roce se splní jednou, že
družstvo dodá předepsané množství vejce.

K uzdravění stáda přikoupeno 21 chovných jalovic. 60 chovných jaloviček bylo na volném
ustájení v salaší, kde také prováděna pastva až po pozdní podzim. Ještě nutno zvýšit stav
prasat, poněvadž odchov salat je nedostatečný/9 kusů na prasatci- pod okresní průměr/.

Přesce se také jednou podařilo splnit předepsané dodávky masa. Ovšem nesplněno zůstalo
mléko a vejce./ mléko na 85 %, vejce na 60 %/.

Družstvo se tedy přece jen pomalu dostává z řad úpadkových družstev, mezi které se dostalo
v roce 1958 a trvalo to pět let, než se zase vzpamatovalo.

Ovšem nedostatek mladých trvá, vždyť se podařilo získat jen 2 mladé lidi do družstva z
řad mládeže.

Pracovní jednotka poklesla na 16.- a mohla být větší, kdyby nebylo Kčs 143.000 náklad na bri-
gádiky, které by nemusely být vyplaceny, kdyby členové sami více dbali o to, aby se úroda
sklidila. Také náklup se lat zatížil výdaje družstva a na plánovanou jednotku se nedostávalo
na 400.000.- Doufejme, že přes rok v příštích letech se již konečně situace změní, neboť
nebylo by zvýšením problémem, aby pracovní jednotka u nás doinila Kčs 24.-

Zvláštní událostí v letošním roce bylo filmování.

Filmové studio Barrandov se spoluprincí s Československým filmem natáčelo dvoudílný
širokoúhlý film: "Ať žije republika", který je věnován 20. výročí osvobození republiky Sovět-
skou armádou. Autory filmu jsou Jan Procházka a režisér Karel Kachyna.

Děj filmu, který se natáčel u nás, také ve Znojmě a v okolí, se odehrává ve třech dubno-
vých dnech roku 1945, kdy jižní Morava s takovým jádrem vítala příchod osvoboditelské Sovět-
ské armády a s ní i příchod nové osvobozené republiky.

Film Ať žije republika nemí a ani nechce být pouhým dokumentárním filmem. Autoři sledo-
vali Nesovické/tak se totiž ve filmu jmenuje Únamov - Nesovice/, v nichž dubnových dnech očima
jedemáctiletého chlapce Olima. Olim je malý, menší než ostatní chlapci stejněho stáří. Proto mu
říkají Piňda, a nechatějí ho nazí sebe. Je před nimi stálé na útěku, utíká i před svým otcem,
utíká před všemi lidmi s výjimkou matky a svého přítele, kterého za přítele nikdo nechce.
Otec je sedlák a pro něj je kůň vzácnější než chlapec-kůň je symbolem jeho selského stavu.
Olim to ví. Nevadí mu, že Julim - tak se ten kůň jmenuje, je na prvním místě, ale on ji miluje
ne jako zvíře, ale jako bytost. Jsou přáteli hned od prvního dne a jí důvěřuje, jak by chtěl dívě-
řovat svému otci. Pro něj je Julim silná, silnější než jsou komáři bohatých sedláků dokoncady.

Ta utáhu i stodolu, mříže i vzlétmout, pro ni neexistují žádné překážky. A tuto Julimu mu vyrvou
tři námořní desetáři den před koncem války a jeho zbijí.

V pastré mozaice událostí, viděné dětskou fantasií, která neuznává hranice mezi skutečnosti
a představou, odehrává se úporá zápas o majetek a moc ve vesnici.

Režisér Karel Kachyna se svým štábem dlouho hledal chlapce pro tu tu roli. Z těch nej-
lepších byl vybrán chlapec z Brankovic u Vyškova Zdeněk Letiburek. Jeho matku kraluje Naděžda G.
Gajerová, otec - krubáho sedláka Vlado Müller, Vitlichu Gustav Valach. V dalších rolích pak uvidíme
přední herce z Prahy, Brna, Plzně, Jihlavě a řadu zajímavých typů z řad obyvatel jižní Moravy.

Samořejmě i řadu občanů z naší obce, kteří se filmování zúčastnili.

Film se také natáčel ve vesnici Vysoké u Jihlav, pak v Únamově, ve Znojmě a okolí, pak
filmáři odjeli do Plzně, další záběry budou v atelierech a zbytek filmu pak se ještě bude
i částečně odskrátit v Únamově, kam mají ještě jednou dojet. Prozatím je četidne.

V příštím roce tedy film uvidíme a jistě všechni Únamovští, zvláště ti, kteří se filmování
zúčastnili, se na film již těší.

Další událostí bylo založení kaolinky před 80 léty - tedy výročí. Bylo tomu v květnu 80 let, kdy se začala v katastru obce Únanova dobývat bílá hlína - kaolin.

Dobývala se i černá hlína, která se vyvážela do Vídni, ale nyní začalo její zpracování v místě. Těžba bílé hlíny se prováděla ručně, krompáčem a kaolin se vozil na vozicích do primitivních úpraven a sušíren.

Těžbu prováděla z počátku vídeňská firma, která byly i majitelkou Šatovské továrny - Karel Schlimp.

Tento vylupoval pozemky, o nichž zjistil, že obsahuje bílou hlínu dosti drahou. Vykupoval jak pozemku v Únanovském, tak i Přímětickém katastru. Provozovny byly postaveny v našem katastru.

Konkurence - továrník Lederer z Vídni - nechal kopati černou hlinu pod Antoníčkem a odvážel ji drahou do továrny ve Vídni, kde ji zpracovával na výrobu hliněného zboží.

V roce 1920 přešla továrna do majetku první Šatovské šamotárny a na to do majetku Ing Felkla ze Znojma a Orensteina z Třebíče.

Poněvadž provozní zařízení bylo zastaralé, nebylo dostatek finančních prostředků na znovuzřízení, zastavili provoz a celý závod pronajali v roce 1926 Západočeským kaolinovým závodům v Plzni. Po provedení nejdůležitějších oprav byla v roce 1927 opět zahájena výroba. Továrna pracovala v době krize v letech 1929-33 a zaměstnávala stále dělníky, takže tehdy opravdu dělnici z Únanova tam zaměstnaní, byli stále v práci.

Byla rozšířena provozní budova, doplněna starším zařízením z Plzně. Jen zařízení plavírny zůstalo nadále zastaralé a nedokonalé. Teprve v roce 1937 byl závod napojen na elektrickou síť. Výroba se počala zvyšovat a jakost kaolinu nepoměrně se zlepšila, takže při stejném počtu zaměstnanců bylo docíleno dvojnásobné výroby.

Za okupace byl provoz v roce 1944 z úředního nařízení zastaven. K obnovení těžby došlo teprva v roce 1947, kdy provozovna byla znárodněna a po několikeré reorganisaci se dostala do Moravských keramických závodů n.p. v Rájci nad Svitavou.

Od roku 1950 se zařízení staré šlemovny, jak se jí říkávalo, plavírny, stále modernisuje po stránce strojního vybavení, zejména transportními pásy, trhači hlin, automatickými hydraulickými kololisy tepelným zařízením a pod.

Než ovšem říci, že toto bude pro budoucnost dostačující.

Surový kaolin se dobývá povrchově v lomu, který má rozlohy ca 300 x 180 m. Dobývané ložisko má mocnost průměrně 12 m a nadložní vrstvy jsou 3-5 m. Nadložní vrstvy se odstranují pravidelně v zimě, dobývání v ložisku se provádí korečkovým rýpádlem, případně i kopáním. Vozíky s hlínou jsou dopravovány lokomotivou po úzkokolejné dráze do plavírny.

Za účelem odvodnění jsou v lomu zřízeny rybníky o hloubce 5 m, do kterých je sváděna spodní voda. Z těchto rybníků se pak voda přečerpává do plavírny, resp. do nádrží pro plavení. Vozíky dopraví surový kaolin do výklopníků, kde se vozíky vyprázdní do zásobníků, odtud materiál přechází na trhače hliny a dále gumovými podávacími pásy do rozplavovače. Rozplavovací zařízení je zastaralé, rozplavovací ježky dřevěné, opatřené železnými trny. Z rozplavovače jde materiál do vynášejícího kola a kruhu, kde se od kalu odděluje písek. Tento písek se třídí na 3 druhy a prodává jako stavební.

Rozplavené mléko se žene do usazovacích nádrží, kde se usazuje šluka, kdežto dobrá jakost se žene dále do usazovacích nádrží-žlabů, tam se přimichává vzdušné vápno pro lepší usazování kaolinu.

Z usazovacích žlabů se kaolin žene čerpadlem na fosforbronzy, to jest síta o jemnosti 10-16 tisíc ok na cm² a třídí se na různé jakosti. Pak se kaolin nažene do basénů a odtud čerpá do kalolisů, kde se zlisuje. Odtud putuje do přírodních sušáren, kde se vysuší.

Takto vyrobený kaolin se pak odváží jako kusový nebo mletý do vagonů ve stanici Znojmo.

Poněvadž potřeba kaolinu stále stoupá, byla provedena reorganizace v těžbě a dopravě. Surový kaolin se bagrem přibližuje do prostoru, kde je proudem vody rozpuštěn a pod tlakem odváděn trubkami do čistírny, kde se pak dále upravuje. Hydromechanisace pomohla zvýšit produktivitu práce.

Ročně se v kaolince vytěží na 3.000 vagonů kaolinu a ze 60 % jde do zahraničí, ostatní pak v našem papírenském a keramickém průmyslu. Šluka se odváží většinou do železáren.

Poněvadž o kaolinu pro jeho dobrou kvalitu je stále velký zájem, byla povolena rekonstrukce celého závodu, která se začala v tomto roce provádět a bude dokončena v 5 letech, poněvadž se musí provádět při nepřetržitém provozu závodu.

Další událostí byly volby do Národního shromáždění, do krajských Okresních a Místních národních výborů, které se konaly dne 14. června.

Do Národního shromáždění byla zvolena Anna Pernická, ředitelka základní devítileté školy ve Znojmě.

Do Krajského národního výboru byla zvolena Julie Kutnerová, dělnice

Do Okresního národního výboru zvolen Karel Šrámek, pol. prac. ve Znojmě

Do Místního národního výboru zvolena 29 kandidátů dle připojeného hlasovacího lístku.

HLASOVACÍ LÍSTEK

pro volby do Místního národního výboru

V ÚNANOVĚ

konané dne 14. června 1964

KANDIDÁTI:

Bulin Josef, 32 let, dělník
 Bulinová Terezie, 54 let, krmička JZD
 Drozdová Marie, 38 let, kadeřnice
 Hanzal František, 29 let, traktorista JZD
 Hrbek Josef, 51 let, ředitel ZDS
 Hruška František, 55 let, pošt. zaměstnanec
 Janda Josef, 38 let, traktorista JZD
 Jordán Josef, 51 let, traktorista JZD
 Koc Antonín, 40 let, řidič
 Koc Josef, 38 let, opravář JZD
 Mrkvíčka František, 31 let, bagrista
 Plaček Josef, 41 let, předseda JZD
 Plotzer Josef, 57 let, normovač
 Pospichal Bohumil, 42 let, zootechnik JZD
 Přibyl František, 32 let, agronom JZD
 Rojíková Ludmila, 34 let, v domácnosti
 Skoumal Josef, 33 let, traktorista JZD
 Salamounová Jiřina, 32 let, průvodčí ČSAD
 Simák František, 40 let, dělník
 Strubl František, 42 let, galvanotechnik
 Toifl Gustav, 51 let, dělník
 Toiflová Magdalena, 32 let, krmička JZD
 Vávra Jan, 58 let, agronom ve Frutě
 Vitek Zdeněk, 32 let, traktorista JZD
 Vlk František, 24 let, opravář JZD
 Volingerová Marie, 54 let, dělnice
 Vystrčil Josef, 54 let, dělník
 Wiezner Matěj, 42 let, tajemník MNV
 Wiezner Rostislav, 38 let, úředník

átu Znojmo

tohoto

a.

ve složení

u o vol-

předepsaný

Matěj, Vávra

Pospichal

Zemědělská komise: předseda Plotzer Josef, členové: Pospíchal Boh., Wiezner Rostislav, Janda Josef, Jordán Josef, Přibyl František, Bulín Josef 267.

Finanční komise: předseda Vávra Jan, členové: Hruška Frant., Vítěk Zdeněk, Konečný Josef, Drozdová Marie, Rojíková Ludmila, Benáček Josef.

Kult. školská komise: předseda Hrbek Josef, členové: Mrkvíčka Frant., Salomounová Jiřina, Toiflová Magda, Flaček Josef, Vybiral Bohumil a Salomounová Marie č. 33.

Komise pro ochranu věř. pořádku: předseda Strubl Frant., členové: Šimák Frant., Skoumal Josef, Koc Josef, Bulínová Terezie, Pekárek Jan a Molík František.

Komise pro výstavbu: předseda Bulín Josef ml., členové: Vlk František, Hanžál František, Koc Antonín, Vystrčil Josef, Salomoun Jaroslav a Toifl Gustav.

Za předsedy MNV byl zvolen 20 hlasů Wiezner Matěj, proti nehtaloval nikdo, 7 členů se zdrželo hlasování.

Za tajemníka zvolena Wolingerová Marie

Sezení uzavřel proslovem s. Srámek Karel člen ČNV ze Znojma.

Rada i plén se ve svých zasedáních v roce 1964 pečovala o provoz v JZD a doporučila provést ozdravění skotu od tuberkulosy, což se postupem doby i podařilo. Kontrolovala postup prací jak jarních, tak žnových i podzimních, předán i kemenolom do správy JZD.

Nepodařilo se však udržeti v provozu komunální podniky, ani krajčovské.

Úkrok veřejné bezpečnosti v Plavči byl zrušen a Únanov připojen do Znojma.

Navrženo upravit nízké důchody řadě důchodců a také 11 byly výměry o zvýšení důchodu předány.

Z doplnkové péče bylo rozděleno Kčs 2.350.- mezi potřebné ženy.

K 20 výročí ČSSR byli navrženi k čestnému uznání:

Konečný Josef za práci na MNV

Hrbek Josef, Bulín Jaroslav a Plotzer Josef za činnost ve stranických a jiných funkcích

Vysrtčil František, Přibyl Jan, Doležalová Antonie a FRŠhaufová

Zofie za práci a zásluhy pro obec a JZD.

I v opravách domků, drobných udržbách, rozširování kuchyní, prádelem, vyhlubování studní se v roce 1964 dále pokračovalo. Byly to sice drobnější úpravy, ale co do počtu týkaly se více jak 30 domků.

Pohyb obyvatelstva v roce 1964:

Svatby :

4.4. Bulín Josef dělník č. 191 se oženil s Jiřinou Šťavovou z Černína č. 54

23.5. Fiala Zdeněk, dělník se oženil s Marcelou dc. Karla a Marie Hudečkových č. 59

24.10. Beil Karel zámečník Znojmo se oženil s Vlastou dc. Jana a Albinu Plocrových na č. 4

V Praze se oženil Josef Konečný člen hradní stráže v Praze, pocházející z čís. 218 s Věrou Chárušovou v Praze. *Chárušov*

V roce 1964 se narodili:

- 3.2. Zdenka dc. Ludvík a Zdenka Sapíkovi č. 209
- 23.2. František, syn František a Anna Plotzer č. 95
- 24.4. Jiří syn Konrád a Růžena Komendovi na č. 97
- 2.6. František syn František a Marie Ružičkovi na č. 255
- 9.7. Marie dc. František a Růžena Vlkovi na č. 55
- 18.8. Josef syn Zdeněk a Marcela Fialovi na č. 59
- 10.8. Karla dc. Karel a Anna Hambálková na č. 117
- 18.8. Petr nem. syn Marie Jelinkové na č. 136
- 25.9. Ivana dc. Josef a Marie Buriánovi na č. 275
- 3.10. Ivana dc. Milan a Marie Košárkovi na č. 245
- 14.10. Pavel syn Antonín a Anna Princová č. 140
- 31.10. Petr syn Oldřich a Marie Plotzer na č. 107
- 16.12. Zdeněk syn Josef a Věra Tunková na č. 196

V roce 1964 zemřeli:

- 15.1. Šimková Marie ,býv.učitelka,duchodkyně nar.28.8.83 na č. 89
 24.1. Veselá Terezie manž.ved.bednářství nar.8.10.1909 č 245
 2.2. Ill Josef,býv.řezník ,nar.6.9.1906 na č. 202
 16.2. Plaček Karel,býv.rolník,člen JZD,nar.2.11.1895 na č 46
 13.3. Bulínová Amalie vdova po Frant. nar.11.1.1880 na č. 200
 11.4. Streithofer Jan,dělník-duchodce nar.20.3.1883 na č. 28
 28.6. Benáčková Julie manž.Františka nar.11.5.1901 na č. 215
 6.7. Frühauf Frant. býv.šafář duchodce nar.26.7.1890 na č. 180
 4.9. Valášková Terezie vdova výměnkářka nar.7.10.1877 na č. 47
 17.10. Bulínová Františka vdova nar. 2.4.1877 bytem Znojmo dř. č.59
 9.10. Svobodová Anna manž. Matěje nar.4.7.1891 na č. 167
 20.12. Navrátil Frant.děl.vdovec nar.13.9.1902 č. 2
 20.12. Piálková Magdalena vdova po řezníku nar.25.5.1883 č. 86
 24.12. Klempa František,býv.sedlář vdovec nar.22.5.1883 na č. 105
 25.12. Přibyl Josef býv.rolník,výměnkář nar.28.3.1884 na č. 12

